

The painting in the exhibition was inspired by the culinary culture of Eskipazar, Karabük

A Sip of Respect: The Right of Water Not to Be Drunk Standing in Eskipazar

During the summer days, what the children playing in the dusty streets of Eskipazar needed most was a cool sip of water. Yet no matter how intense their thirst was, before drinking from the water jug placed in front of the house, every child would pause, slightly bend their knees, and make sure to sit somewhere first. Because it had been deeply engraved into the memory of childhood:

"One does not drink water while standing, my child; drink it sitting down, for it is Sunnah."

This warning was not merely a rule of etiquette, but an expression of deep respect for water and for the rights of the body. The elders, though quiet and dignified in appearance, would speak gently when teaching such subtleties. They taught that water was a source of life, and that even drinking it had its own manners and etiquette.

If a grandmother or grandfather of the household saw a grandchild drinking water while standing, they would softly say:

"When water is drunk sitting down, it becomes health for the body and grace for the soul."

Behind these words lay both a Prophetic recommendation and the Anatolian wisdom rooted in bodily discipline and refinement.

In Eskipazar, even drinking water was something learned through upbringing and manners. It was not only what you drank, but how you drank it that revealed one's character. And in those lands, respect for water was considered equal to the respect a person showed toward themselves.

Sergideki resim Karabük Eskipazar yemek kültüründen esinlenerek yapılmıştır.

Bir Yudum Saygı: Eskipazar'da Suyun Ayakta İçilmeyen Hakkı

Yaz günlerinde, Eskipazar'ın toprak sokaklarında oynayan çocukların en çok ihtiyaç duyduğu şey serin bir yudum suydı. Fakat susuzluk ne kadar şiddetli olursa olsun, evin önündeki testiden bir yudum su içmeden önce her çocuk durur, dizini hafifçe kırar, mutlaka bir yere ilişirdi. Çünkü çocukluğun belleğine kazınmıştı:

"Ayakta su içilmez evladım, oturarak iç; sünnettir."

Bu uyarı, yalnızca bir görgü kuralı değil, suya ve bedenine hakkına duyulan derin saygının ifadesiydi. Büyükler, her ne kadar sessiz ve ağırbaşlı görünseler de, bu tür inceliklerde seslerini yükseltmeden konuşurlardı. Suyun, bir hayat kaynağı olduğunu, onun da içilme adabının bulunduğunu öğretirlerdi.

Evin yaşlı ninesi ya da dedesi, su içen bir torununu ayakta görünce usulca seslenirdi:

"Su, oturarak içildiğinde bedene şifa, insana edep olur."

Bu sözün ardında, hem Peygamberî bir tavsiye hem de Anadolu irfanının beden terbiyesine dayalı yaklaşımı gizliydi.

Eskipazar'da su içmek bile bir terbiyeyle öğrenilirdi. Sadece ne içtiğin değil, nasıl içtiğin de insanı anlatırdı. Ve o topraklarda suya saygı, insanın kendine gösterdiği saygıyla eşdeğeri.